

Det brinner!

Så länge vi sitter i våra kyrkor och håller oss långt borta från icke troende människor är vi inget hot för djävulen. Men vi får känna av hans oro och frustration så fort vi närmar oss sökande människor med evangeliet. Han har många sätt som han försöker lägga krokben på vår längtan att nå till våra grannar och vänner. Det kan vara alltifrån människofruktan till rent fysiska attacker för att stoppa oss. Vad det än må vara tror jag Herren vill uppmuntra oss att inte tappa modet och ge upp utan fortsätta vinna människor för Gud. För när vi står emot djävulen i tro måste han fly från oss.

Vi var med om en dramatisk upplevelse för några veckor sedan. En av mina Alpha elever, Sara kallar vi henne, är väldigt intresserad av Jesus men känner sig lite tveksam, för hennes man har ännu inte visat något intresse av tron. De har de väldigt bra på många sätt så hon är rädd för att störa familjefriden tror jag. Jag har länge tänkt bjuda hem dem, så att vi kan lära känna Peter och vittna för honom. Efter nyår blev det ett bra tillfälle.

Vår julklapp till familjen i år blev en vedeldad trätunna där man sitter i fyrtiogradigt vatten under bar himmel och kopplar av och njuter av både värmen och naturen. När Sara hörde att vi köpt en sådan, blev hon stormförtjust, för hon och hennes man älskar bastu, jacuzzi och liknade saker. Då passade jag på att bjuda hem Sara och hennes familj på ett provbad. Vi hade laddat upp med god middag först och kvällen förflöt allmänt trevlig. Sen var det dags att hoppa i badtunnan. Där föll det ena lagret efter det andra både fysiskt kanske, men framförallt i våra relationer. Vi började gå på djupet och dela "livet" med varandra. Det kändes mycket öppet att dela evangeliet i den stunden. Tiden bara försvann, vi satt och pratade i säkert två timmar. Helt plötsligt hörde vi vårt brand larm börja pipa, samtidigt kom barnen utspringades och skrek,
-Det brinner i hallen.

Vi flög upp ur tunnan med en väldig fart. Peter slant på en is fläck och föll i backen med ett brak och fick en rejäl smäll i huvudet. Väl inne i huset såg vi att hallen stod i lågor. Vi hade glömt att släcka ett ljus, där ljusmanschetten hade börjat brinna och fallit ner i en korg med halsdukar och vantar. Allt var kaos. Ola och jag hade fullt upp med att försöka släcka elden, medans Sara fick ta hand om Peter som var alldeles vimmelkantig efter sin vurpa. Till slut fick vi läget under kontroll men det var kritiskt ett tag. Hade vi kommit in några minuter senare hade vi inte kunnat släcka elden själva. Det var verkligen Guds beskydd över vårt hem.

I hallen har vi en tavla där det just står detta: Gud beskyddar vårt hem. Den blev alldeles svart av sot och det blev resten av vårt hem också. Men vi var ändå välbehållna och hade vårt hus kvar.

Så vår fina kväll tog ett abrupt slut. Efter det att Peter repat sig lite åkte de hem. Vi var nog lite chockade allihopa, men sa att vi snart måste ses igen och få avsluta på ett riktigt sätt. Min övertygelse är att den här händelsen bara kommer att föra våra familjer ännu närmre varandra. Så nästa gång laddar vi upp igen. Till dess skall vi skaffa fler brandvarnare och en riktig brandsläckare. Djävulen kan försöka släcka elden för människors frälsning men det skall han inte lyckas med.